

AKTIVNÍ A UVĚDOMĚLÍ LAICI PŘI BOHOSLUŽBÁCH

Sestra Klekánice

evidentně nejzbožnější žena farnosti bývá prodchnuta silnou mariánskou nebo jinou partikulární úctou. Její rolí je dávat všem dobrý příklad a tím pozvedat duchovní úroveň farnosti. Většinou diriguje farní obec ke zvýšení výkonů ve vnějších gestech zbožnosti, tzn. určuje, kdy se má klečat. Pro tuto službu má výrazné charisma: tam, kde se může stát či sedět, sestra Klekánice si raději klekne, čímž dá průchod své niterné zbožnosti, a tím zve ostatní naprosto nenásilně k následování. Ráda takto příkladně pokleká ve frontě na svatě přijímání, ale její služba se tím rozhodně nevyčerpává; i při závěrečném požehnání, kdy kněz vyzve stojící shromáždění slovy: "skloňte se před Bohem a přijměte požehnání", sestra klekánice padá bez váhání a bez prodlení na kolena, čímž strhává váhavé věřící, kteří si nejsou zcela jisti, co se právě patří.

Výjimkou zpravidla bývají závěrečné sloky mešních písní nebo jiné příležitostné zpěvy na závěr (Svatý Václave, Tisíckrát pozdravujeme tebe, Sbohem má radosti apod.), při nichž Klekánice nutí lidi stát a vytrvat až do poslední strofy, a poté ještě zakleknout k "Pochválena a pozdravena" a následné domodlovací sekvenci, zatímco pan farář s ministranty je už dávno v sakristii (ne-li na další mši svatě).

Dojde-li někdy ke kolizi rolí s bratrem Vstavačem, vítězí sestra Klekánice, a to pro svou nespornou morální převahu.

Prof. Tomáš Marný z Bludovic, v.r., převzato z magazínu Effatha

Ministranti
- říjen

Pořadí	Jméno	Účast na mši svaté
1.	Matěj Kaidl	15
2.	Vítek Pokorný	9
3.	David Šplíchal	6

Římskokatolická farnost Třebíč-město vydává puzzle betléma, katedrál, kostelů a papeže. Objednávky zasílejte

na: trebicmartin@volny.cz; Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martin-
ské nám 87/20, 674 01 Třebíč. SMS na 728 133 220 - pouze text.

Více na: <http://www.volny.cz/trebicmartin/betlemy.htm> (viz: letáček v kostele na nástěnce)

Tajenka: Atribut

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytňou

Redakční rada : P. Jan Kovář, telefon: 736523628

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@centrum.cz, telefon: 605720952

Jana Kopečková, e-mail: Honzik.Kopeckova@seznam.cz, telefon: 777014575

JSME NA WEBU!

WWW.FARNOSTJAROMERICE.CZ

neděle 6. 11. 2011 - neděle 20. 11. 2011

Jsem jako ta kniha,
ještě zdaleka ne dočtená,
zato otevřená v straně zdejší.
Pověz mi, Pane nejvzácnější,
vědomí svého jsem krajina?
Tvář její zrcadlí se v čase
i tone v zapomnění sebe sama.
Přece známá připadá mi někdy,
když na úpatí hory zpovídá se
ze svých běd a temných vln.
A jindy zdá se mi již na zemi,
že zakouším vlned rajských strun.
Kde svítá okem Jediného,
kde láska svlíká přečteného.

Ivana Bárová, O Bohu a Beethovenovi, o lásce a procitání

Kalendář:

- *každý čtvrtek od 15³⁰ hod. kroužek Broučci*
- **6. a 13.11. od 10³⁰ hod. chvály, pak mše svatá v doprovodu kytar**
- **6.11. ve 14 hod. dušičková pobožnost na hřbitově**
- **9.11. po dětské mši svaté setkání dětí, které půjdou ke 1. svatému přijímání**
- **15.11. v 19 hod. setkání Modlitby matek v Lidovém domě**
- **17.11. v 9 hod. rekolekční mše svatá**
- **26.11. v 19 hod. katolický silvestr v kapli v kostele**

Mimo naši farnost:

- **17.11. Jednodenní setkání pro rodiny a manžele v charitním středisku Úsměn v Třebíči**
- **19.11. od 9 hod. v anle KG v Třebíči seminář Oplazení „ve zkumavě“ a náhradní rodinná péče**
- **19.11. v 15 hod. u sv. Martina v Třebíči - ŽÍZNÍM PO TOBĚ**

Milí farníci,

koncem listopadu končí „rok křtu“ vyhlášený otcem biskupem Vojtěchem v rámci přípravy na 1150 výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje. Od začátku adventu nastupuje „rok bířmování“ jak předeslal náš biskup v pastýřském listě. Co to pro nás znamená? Pro nás, kteří jsme přijali tuto svátost křtu dospělostí? Čerpat z ní a přinášet ovoce Ducha svatého jak ve farnosti, tak v okolním světě. Ovoce Ducha, sv. Pavel vyjmenovává v listě Galat'anům lásku, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, shovívavost, vlídnost, věrnost, dobrotu, čistotu, tichost, zdrženlivost, pokoru, odpuštění, přejícnost, soucit, ochotu se dělit, strídmnost, touhu po jednotě a další.

O tom, zda potřebujeme tuto svátost, nás nemusí přesvědčovat biskup slovy: „Nepohrdejte darem, kterým vás chce obdarovat Bůh“, ale stačí si přečíst Boží slovo – 1. list Korint'anům, kde se u věřících tento dar předpokládá jako samozřejmost pro ty, kteří chtějí žít podle evangelia a být chrámem Ducha svatého. „Neboť my všichni byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni tímž Duchem (1Kor 12,13).“ Jen v Duchu svatém můžeme tvořit jednotu v Kristově Těle. Zvláště důrazně o potřebě Ducha svatého k tomu, abychom mohli vytvářet společenství jako církevní obec a navzájem si sloužili a rostli ve víře vypovídá 12. kapitola 1. listu Korint'anům a shrnuje to věta z 1Kor 14,12: „Tak i vy, i když tak horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se, abyste měli hojnost těch, kteří slouží budování (růstu) celé církve“.

Vím, že v naší farnosti je více těch, kteří svátost bířmování nepřijali v dospívání nebo pozdějším věku, někteří jsou už v důchodu, někteří se k němu blíží, někteří teprve založili rodiny. Co brání tomu, aby vás, kteří jste tuto svátost z jakéhokoli důvodu nepřijali, aby vás právě teď Bůh obdaroval? Většina těch, kdo přijali bířmování ve vyšším věku, mohou dosvědčit, že příprava a přijetí této svátosti bylo pro ně velkým duchovním povzbuzením, posilou a obohacením. Patron našich lidových misí Jan Pavel II. začínal svůj pontifikát slovy: „Nebojte se“. A já mohu dodat, že není čeho.

Strach může být nedostatkem pokory a lásky, které nás od Boha vzdalují a brání, abychom žili plnohodnotnější život víry. Jak se bude lidská duše dívat při setkání na věčnosti s Kristem na to, že nedovršila svoje spojení s Bohem touto potřebnou svátostí k dovršení křtu? Duch svatý je nabídkou samotného Ježíše: „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy ... On mě oslaví“ J16,13.

Věřím, že všichni oslovení odhodí plané a zbytečné lidské ohledy a obavy a přijmou tuto nabídku církve a ti, kteří jsou bířmováni, povzbudí k tomuto kroku nebířmované. Jeden z poznatků sdělený misionáři byl, že v naší farnosti je mnoho

**„POHODLNĚJŠÍ
JE NEVĚŘIT,
ALE DUŠE SI
PŘÍLIŠ
NEUŽIJE.“**

Když k nám v roce 863 přišli Cyril a Metoděj, tak to jsme ještě netušili, že si po víc než 1 100 letech Recko vyúčtuje cestáky a diety.

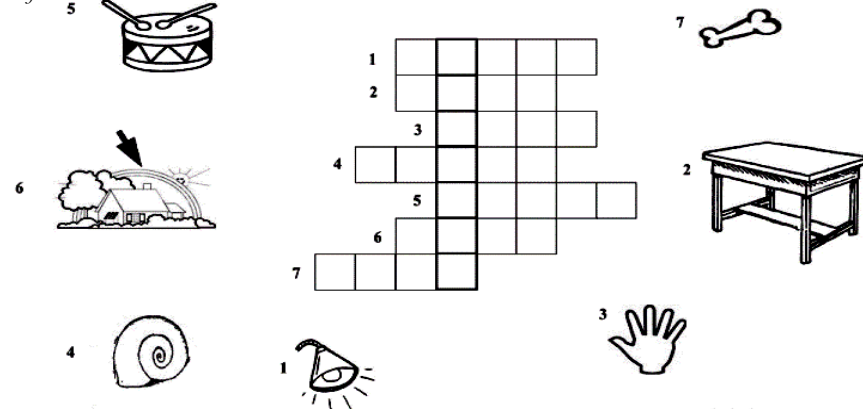

Pořad bohoslužeb

Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 6.11.	32. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za rodinu Vrbkovu a Křivanovu
		11 ⁰⁰	za Stanislava Krejču, Karla Pavelku, manželku a dvojce rodiče
		18 ⁰⁰	za Miroslava Němce, přízeň a duše v očistci
pondělí 7.11.	sv. Wilibrord	18 ⁰⁰	za živou a zemřelou rodinu Hrdých a celé příbuzenstvo
úterý 8.11.	sv. Gottfried (Bohumír)	18 ⁰⁰	za rodinu Hálovu, Jansovu a duše v očistci
středa 9.11.	Svátek Posvěcení lateránské baziliky	17 ³⁰	za kmotry a kmotřence
čtvrtek 10.11.	sv. Lev Veliký	18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 11.11.	sv. Martin	18 ⁰⁰	za farníky
sobota 12.11.	sv. Josafat	18 ⁰⁰	za Antonína Šidlu, vnuka a snachu
neděle 13.11.	33. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za Annu Krulovou a sourozence
		11 ⁰⁰	za živou a zemřelou rodinu Svobodovu a Prokopovu
		18 ⁰⁰	za rodinu Janíčkovu, Velebovu a vnuka
pondělí 14.11.	sv. Mikuláš Tavelič	18 ⁰⁰	za Ivu Janů, rodinu Nováčkovu a Kucharikovu
úterý 15.11.	sv. Albert Veliký	18 ⁰⁰	za zemřelé rodiče, prarodiče, sestru a celou rodinu Joslovu
středa 16.11.	sv. Markéta Skotská	17 ³⁰	za P. Václava Kuchlera a rodiče
čtvrtek 17.11.	sv. Alžběta Uherská	9 ⁰⁰	na vlastní úmysl
		18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 18.11.	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla	18 ⁰⁰	za Marii Klenskou, manžela, rodiče a sourozence
sobota 19.11.	sv. Mechtilda	18 ⁰⁰	za farníky
neděle 20.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	7 ³⁰	za manžele Vostalovy a jejich rodiče
		11 ⁰⁰	za Marii a Karla Pátkovy, rodiče, přízeň a duše v očistci
		18 ⁰⁰	za manžele Pokorných

Něco pro děti

Tajenka je předmět, který se vyskytuje na obrázcích svatých a pomáhá nám určit, o jakého světce se jedná ...

Sultán

Jeden bohatý a mocný sultán se nudil. Měl všeho dost, a tak si usmyslel, že by mu poddaní měli více vzdávat úctu. Poručil proto, aby se mu každé ráno přišli poklonit a přinesli mu nějaký dar. Mezi ostatními přicházel jeden mlčenlivý muž oblečený do prostých šatů jako žebrák. Uklonil se a podal králi jablko.

Sultán byl zvyklý dostávat jiná dary. Proto vždy znechuceně jablko přijal. Sotva se však tento muž otočil, sultán se mu se svými dvořany začal posmívat.

Ale přesto každé ráno tento muž přicházel se svým darem. Sultán pokaždé jablko převzal a bezmyšlenkovitě ho položil do koše vedle trůnu. Brzy byl koš plný a jablka začala z něho vypadávat.

Jednou sultánova cvičená opička jedno z nich sebrala a kousla do něj. Divoce vyprskla a s pliváním ho hodila sultánovi pod nohy. Sultán chtěl vědět proč. Sehnul se a s překvapením zjistil, že uvnitř jablka je perla. Hned nechal rozkrájet všechna jablka. V každém z nich skutečně byla perla.

Celý udivený nechal muže zavolat. Teprve teď v něm poznal vzácného mudrce. „Proč jsi to udělal?“ ptal se sultán.

„Přinesl jsem ti tato jablka,“ odpověděl mudrc, „abych ti ukázal, že život ti přináší každý den podivuhodný dar, který přehlídáš a zahazuješ, protože jsi obklopen příliš velkým bohatstvím. Tímto darem je nový den, který právě začíná. A s ním nové možnosti a nová požehnání, která ti Bůh nabízí. Ale ty, oslněn leskem zlata, si neuvědomuješ cenu toho, co ti Bůh každý den dává.“

Nášim dětem, JUPOS, s.r.o., 2008

MILÝ BOŽE!
KDYŽ NECHÁVAS
UMÍRAT LIDI A MUSÍŠ
PAK DELAT NOVÉ,
PROČ SI RADEŽI
MENEČMÁŠ TY, CO
JSI UŽ UDEĽAL?

BLANKA

Liturgické texty

32. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 6,12-16

2. čtení: 1Sol 4,13-18

Evangelium: Mt 25,1-13

33. neděle v mezidobí

1. čtení: Pr 31,10-13.19-20.30-31

2. čtení: 1Sol 5,1-6

Evangelium: Mt 25,14-30

Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení: Ez 34,11-12.15-17

2. čtení: 1Kor 15,20-26.28

Evangelium: Mt 25,31-46

Žehná *P. Jan*

Anketa

Co vám daly lidové misie a jak jste je prožívali?

Opět můžete své názory vložit do krabice na stolečku vřadu v kostele. Děkujeme.

* Z misijní doby mě nepřestal těšit pocit příslušnosti do aktivního farního společenství. Misie mi ukázaly, že i relativně živá farnost se dokáže ještě více probudit, je-li k tomu správný impuls. Snad i ti, kteří do farnosti patří spíše pouze bydlištěm, došli k poznání, že to není izolované a ustrnulé těleso, ale otevřené společenství, které se vyvíjí v duchu doby. Zaujaly rovněž některé postřehy z misijních kázání a promluv, které dokázaly přiblížit "teorii víry" i vztah k Bohu v novém světě.

Přáním je, aby ohlas doby misijní byl povzbuzením i pro samotného farního Otce v další práci pro nás a mezi námi.

* Misie začaly modlitbou za zdárný průběh a požehnání. Denně jsme si připomínali a těšili se, jak čas utíká a misie se blíží. První „oznámení“ bylo roznášením dopisu, dále to byl „zpravodaj“ do všech domácností. Netrpělivě jsme očekávali misionáře na „žehnání domů“. Našli se i takoví občané, kteří tuto svátostinu odmítli. Hektická doba nastala pečením a roznášením misijních koláčků. V misijním týdnu, pokud si člověk vzal k srdci nic neplánovat, tak denně musel důkladně rozvažovat kdy jít na mši svatou, jak obsáhnout promluvy a přednášky. Před vystavenou Nejsvětější svátostí jsme měli dostatečný prostor otevřít svá srdce i duši pro milost Boha, rozmlouvat s Ním, prosit, chválit, děkovat, být s ním v tichu a naslouchat Jemu. Za všechny dary, milosti někdy zapomíná-

me na vděčnost a přijímáme je se samozřejmostí. Veškeré „SLOVO“ bylo povzbudivé, poučné, přitažlivé, mnohdy nově podané. Škoda, že není možnost se do jednotlivých témat znovu zaposlouchat. Dary misí budou ještě postupně doznávat a budou nám pomáhat v běžném životě, při různých situacích a správném rozhodování. Bůh zaplat' misionářům za jejich obět'. Všem, kdo se do misí jakkoli zapojili, patří velké poděkování, které Pán jistě odmění. Největší Pán Bůh zaplat' P. Janovi, na kterém ležela veškerá tíha starostí. At' mu Pán požehná, aby mohl načerpat nové síly. Modleme se za své spolubratry, kteří tuto velkou milost v naší farnosti nevyužili.

- * Bohu díky za misie. Byl to velký duchovní zážitek. At' nám všem dlouho vydrží!

Jsem si jist, že v nebi koluje spousta báječných vtipů o lidech.
Bůh ručí za to, co říká – ne za to, jak my tomu rozumíme.

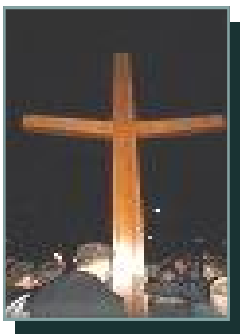
Text listiny, která byla vložena pod misijní kříž

Ve jménu Nejsvětější Trojice, Boha + Otce + Syna i + Ducha Svatého. Amen.

Léta Páně dvoutisícího jedenáctého, v šestém roce pontifikátu papeže Benedikta XVI., v jednadvacátém roce biskupské služby Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho byla vložena pod tento misijní kříž pamětní listina.

Jak bývalo zvykem, tak i tentokrát byl na památku lidových misí, které se uskutečnily od 16. do 22. října, postaven tento kříž, připomínající všem kolemjdoucím tuto důležitou událost pro celou farnost. Když jsem u P. Marka Dundy před mnoha lety zamlouval lidové misie, slíbil, že se budou realizovat asi za 7 roků. Tento koordinátor lidových misí je vedl se svým farním týmem „FATYMEM“. Misijnímu týdnu předcházela rozsáhlá příprava. Několik týdnů před určeným termínem připravovali farnost vstupními homiliemi P. Jan Richter a P. Milan Plíšek. Měsíc před misími ochotní farníci osobně předávali všem domácnostem informační list a deset dní před misíemi misijní zpravodaj a v sobotu před hlavním programem misijní koláč. V týdnu před misíemi od pondělí do středy navštěvovalo všechny byty asi patnáct misionářů – kněží, kteří je podle přání požehnali.

Hlavní misijní kázání měl Mons. Jindřich Bartoš, děkan znojemský a vranovský na téma svátostí, přikázání, modlitby apod. Po ranních mších svatých byly promluvy na téma postav a událostí ze Starého zákona a jejich aktualizace pro nás. Po večerních promluvách a mších svatých následovaly stavovské promluvy připravené trvalým jáhnem Ladislavem Kincem. Mše svaté pro děti a mládež sloužili P. Marek Dunda, P. Milan Plíšek a P. Jan Richter. Každý den byla adorace před Eucharistií po ranní mši svaté do odpoledního misijního kázání. Mimo kněží se do evangelizace zapojili spolupracovníci FATYMU – sestra Františka z kongregace sester sv. Hedviky, Magda, Jaruška a Karel – laici.

V neděli 16. října potěšila a zaujala více jak 60 dětí velká hra „Hon za klíči k pokladu“, kdy je po splnění mnoha úkolů čekala sladká odměna. Překvapivý počet věřících se účastnil kajícího procesí z chrámu sv. Markéty ke kříži za starým hřištěm, kde rád sedával Otokar Březina. Ve středu večer se svícemi a pochodněmi v rukou s křížem v čele, za zpěvu kajících žalmů šlo celé procesí ke kříži a zpět k chrámu. U kříže odprošovali za všechny hříchy, viny, ublížení od posledních lidových misí.

Mnoho kajícníků přistoupilo ke svátosti smíření, mnozí i po několika desetiletích. V pátek před sobotou – posledním dnem misí – byla celonoční adorace, která vrcholila mší svatou pro mládež v ranních hodinách.

V sobotu v 17 hodin byla slavena hlavní bohoslužba misijního týdne. Po hlavní bohoslužbě byl odnesen misijní kříž z kostela do parčíku před hřbitovem. Tam byl kříž slavnostně postaven a požehnan. Po slavnosti byly přítomným rozdány památeční obrázky s vyobrazením patrona misí blahoslaveného Jana Pavla II. s textem z Písma svatého či modlitbou. Za logo byl vybrán kříž se srdcem uprostřed, které nám připomíná nezapomenutelného kazatele P. Aloise Pekárka, jehož promluvy byly vydány knižně pod názvem „Hořící srdce“.

O zajištění noclehu, stravy a obsluhy pro kněze se starali manželé Šabačtí, Velebovi a Gallovi. Mnoho lidí se zapojilo do roznášení misijních listin, pečení a roznášení koláčků. Zejména děti z farnosti nebo z „FATYMU“ projevily odvahu a výdrž. Naplno pracovali kostelníci, varhaníci, hudebníci a další, kteří si různé úkoly vzali za své a buď je organizovali, nebo sami vykonávali.

O tento kříž mají největší zásluhu Jan Krejcar a Zdenek Kopeček, kteří spolupracovali na jeho návrhu od fundamentu z kamene až po detaily uchycení kříže i umístění této pamětní schránky. Tento kámen obstarali z Královce, odkud ho převezli k pečovatelskému domu, kde jsme přepokládali, že bude stát. Po delším složitějším jednání s městem bylo určeno místo zde u hřbitova. Kříž vyrobila dřevozpracující dílna Stanislava Hrdého. Složitě a náročné povolení od statika zajistil Pavel Holý. Firma Stanislava Hrdého práce na tomto kříži udělala zadarmo. Kříž v této dílně byl farníky doopracován a několikrát napuštěn – konzervován. Na tom se podíleli Jan Krejcar, Luboš Veleba, Zdenek Kopeček a Jiří Škrdla. Po převozu z Ohrazenic byl kříž převezen do chrámu sv. Markéty. Před oltářem byl uložen celý týden a odtud slavnostně přenesen na toto místo a požehnan. Velké množství lidí bylo svědky této mimořádné události.

Věřím, že lidové misie v naší farnosti přinesou prohloubení víry u těch, kdo se je snažili poctivě prožít a všem ostatním zamyšlení nad skutečnostmi, které souvisí s vírou, věčností, s přáním dobra, pokoje a požehnaní.

Spolu se svým kaplanem P. Václavem Křížem, který je pro mě i farnost velkou, i když někdy skrytou duchovní oporou, žehnáme naší drahé jaroměřické farnosti a nám i budoucím vyprošujeme, aby vše, co konáme, přispělo především ke spáse svěřených duší.

Dominus vobiscum

V Jaroměřicích nad Rokytnou 22. října 2011
O.A.M.D.G

P. Jan Kovář, farář